

Prasiatko Rypáčik
alebo O prasiatku, ktoré nevedelo povedať „R“

bábkové divadlo I.C, 2015/2016

scenár: S. Janovičová

Prasiatko Rypáčik

Myška

Kravička

Kozička

Psík

Mačička

Žabka

Slniečko

Prasiatko: (*pospevuje si*) Lá, lá, lala lá... Á! Ahojte, ani som si vás nevšimlo. (*zbadá deti*) No a... kto ste? Počkajte, ja viem! Už som vás videl. Vy ste deti, však? (*áno*) Také isté deti ako ste vy, boli nedávno navštíviť náš gazdovský dvor. Ja sa volám..... Lypáčik. PLasiatko Lypáčik, pLetože mám kLásny Lužovučký Lypáčik, aha (*ukazuje nos*). Viete, prečo sa mu hovoLí Lypáčik? PLetože my pLasiatka ním Lypeme zem. A vôbec nám nepLekáza, že občas býva blato. My pLasiatka sa Ladi vyváľame aj v blate. Takto: juuu... (*ukazuje váľanie a smeje sa*). Že je to smiešne! (*zmena nálady*) Alebo vám je smiešne to, že neviem povedať L? A vy to viete? Áno? Ako sa to povie? (*deti spraví R*) No teeda, vy ste šikovní! A ja úúbohée pLasiatko to stále neviem. Som také smutné ☹ veľmi by som sa to chcelo naučiť, aby som mohlo tak pekne LozpLávať, ako vy. (*prejde po scéne*)

Myška: (*chichichi*) Kto to tu narieka? Rypáčik, to si ty? Prečo si smutný?

Prasiatko: Lebo neviem pekne LozpLávať.

Myška: Ahá, ty nevieš povedať R... hmm, počkaj, naučím ťa jednu krátku básničku, ktorú ma učila moja mamička. Uvidíš, že ti pomôže:

Do veľkého krajca chleba spravilo si skrýš, neposedné malé zviera, sivá bystrá myš. Teraz to povedz so mnou:

Prasiatko+Myška: Do veľkého kLajca chleba spLavilo si skLýš, neposedné malé zviera, sivá bystLá myš.

(*prasiatko je smutné, lebo sa mu nedarí*)

(*myš premýšľa, prečo to nejde*)

Myška: Hmm, naozaj ti to nejde. Skúsme poprosiť deti, aby s nami moju básničku zopakovali, možno ti to pomôže.

Prasiatko: To je výboLný nápad! Deti, pomôžete mi? (*áno*) Zapamätali ste si myškinu báseň? (*ticho :)*) Budeme ju spolu s myškou hovoriť pomaličky a vy sa pridávajte k nám.

Prasiatko+Myška: Do – veľkého – krajca – chleba – spravilo – si – skrýš – neposedné – malé – zviera – sivá – bystrá – myš.

Myška: chichichii vy ste šikovní! Prasiatko? Už vieš povedať R? Povedz.... Ryba.

Prasiatko: Lyba. (*ostane smutné*)

Myška: Ahá, nepomohlo to. Nevadí, chichichiiii, poprosím o pomoc múdru kravičku Aničku. Ona ti určite pomôže. (*odchod*)

Kravička: (*príde za prasiatkom*) Mú, myška mi povedala, že potrebuješ pomoc, Rypáčik. Čo sa ti stalo?

Prasiatko: Áno, kLavička Anička. Neviem pekne LozpLávať.

Kravička: No toto! Kto to kedy videl, aby prasiatko nevedelo povedať R?! No ukáž, ja sa na to pozriem. *(pozerá sa na prasiatko z každej strany)* Mú, mú, múúú? Mú. Nuž milé prasiatko, tu pomôže len riekanka: Naša milá kravička, zaplietla sa do krička. Ťaháme ju za rohy, aby vstala na nohy. Rypáčik, zopakuj túto riekanku a uvidíš, že po tom budeš pekne rozprávať.

Prasiatko: DobLe, kLavička, teda...*(zahanbí sa)* Anička.

Kravička: Budem ti pomáhať.

Prasiatko+Kravička: Naša milá kLavička, zaplietla sa do kLíčka. Ťaháme ju za Lohy, aby vstala na nohy.

Prasiatko: Anička, mne sa to nejako nezdá... *(smutne)*

Kravička: Zopakuj moju riekanku spolu s deťmi. Deti, zapamätali ste si ju? *(áno)* Pomôžete prasiatku? *(áno)* Mú

Prasiatko: DobLe. Naša milá kLavička, zaplietla sa do kLíčka. Ťaháme ju za Lohy, aby vstala na nohy.

Kravička: Výborne, deti, ste veľmi šikovné. Ale keď ste toľkí nahlas rozprávali, nepočula som, či moja riekanka prasiatku pomohla. Mú? Rypáčik? Povedz mi ako sa volám.

Prasiatko: *(víťazoslávne)* Anička! *(úsmev)*

Kravička: A celým menom?

Prasiatko: Aničkaaaa..... kLavička!

Kravička: Múúú.. No totooo, ani riekanka o kravičke nepomohla?! To je zvláštne. Prasiatko, ty máš teda zvláštny rypáčik. *(začudovane)*

Prasiatko: No vidíš to, nepomohla mi ani myška, ani ty. *(smutne)*

Kravička: Zájdem na susedkou Kozičkou, tá si vždy so všetkým hravo poradí. Ahoj, Rypáčik! Mú

Prasiatko: DobLe, Anička, ahoj!

Kozička: Méé, kde máme toho pacienta? Áaa Rypáčik, to si ty! Ako si vyrástol. Keď som ťa videla naposledy, bol si len taká malá zablatená guľička. Zdôver sa starej múdrej koze. Čo ťa trápi?

Prasiatko: Kozička, som veľmi smutné. Už dávno nie som malinké pLasiatko, vyLástlo som, no stále som sa nenaučilo pekne LozpLávať.

Kozička: Méé, máš pravdu. Je veľmi dôležité naučiť sa rozprávať tak, aby ti všetci rozumeli. Moja susedka, kravička Anička mi vravela, že ťa učila svoju riekanku, myška ti chcela pomôcť svojou básničkou... Ja to skúsím pesničkou. Pozorne počúvaj: *(spieva)*

Kozička je v záhrade, na zelenej priesade. Ej, koza koza, daj pozor! Gazda stojí za rohom.

Pod', prasiatko, pridaj sa ku mne. *(znova)*

Kozička+Prasiatko: Kozička je v záhLade, na zelenej pLiesade. Ej, koza koza, daj pozol, gazda stojí za Lohom. *(spievajú)*

Kozička: *(ticho)* Nooo, nebolo to celkom správne. To jedno písmenko ti tam naozaj veľmi chýba. R je veľmi dôležité. Skúsme to spolu ešte raz. Deti, zaspievate si s nami pesničku o kozičke? *(áno)* Méé:

Kozička+Prasiatko: Kozička je v záhLade, na zelenej pLiesade. Ej, koza koza, daj pozol, gazda stojí za Lohom. *(spievajú)*

Kozička: Ach, prasiatko prasiatko... deťom to ide oveľa lepšie než tebe... Čo len s tebou... aha! Už to mááám, zjdem za psíkom Zahrajkom. Ten keď zašteká, všetci mu celkom presne rozumejú! Počkaj tu, hneď ho pošlem za tebou. (*odchod*)

Psík: Hav, hav! Prasiatko! Ty si sa nenaučilo povedať R? Ale veď to nevádi. Uvidíš, že keď si spolu zaspievame, ani nebudeš vedieť ako a naučíš sa to.

Prasiatko: Ach, ZahLajko! Vidiš? Aj v tvojom mene je L.

Psík: Zahrajko.

Prasiatko: ZahLajko.

Psík: (*zreteľne*) Zahrajko. Hav!

Prasiatko: Nemôžem ťa Ladšej volať psíček?

Psík: Psíkov je veľa. Ale Zahrajko je len jeden! (*hrdo*) Vidiš? Práve preto by si sa mal čím skôr naučiť pekne rozprávať. Naučím ťa moju pesničku, chceš?

Prasiatko: Áno, áno! KLoch

Psík: (*spieva*) Bol raz jeden malý psíček, verne strážil babkin domček. Ostril ušká jak zajko, volali ho Zahrajko. (*hrdo*) To som ja! Hav!

Prasiatko: To je ale kLásna pesnička! Celá o tebe! Aj ja si Laz vymyslím svoju vlastnú pesničku. Bude sa volať ako ja – pLasiatko Lypáčik.

Psík: No dobre, Rypáčik, ale najskôr musíme niečo spraviť s tým tvojim neposlušným jazýčkom. Pod', spievaj so mnou:

Psík+Prasiatko: Bol Laz jeden malý psíček, veLne stLážil babkin domček. OstLil ušká jak zajko, volali ho ZahLajko. (*spievajú*)

Prasiatko: (*premotivované*) Tá pesnička je naozaj veľmi pekná! Pod'me si ju zaspievať ešte Laz! Deti, pLidáte sa k nám?

Psík+Prasiatko: Bol Laz jeden malý psíček, veLne stLážil babkin domček. OstLil ušká jak zajko, volali ho ZahLajko. (*spievajú*)

Psík: Rypáčik, nech robíme čo robíme, stále rozprávaš rovnako. Môžeš ešte skúsiť mačku Lízu. Tá vždy sedí na okne, o všetkom vie a všetkých vidí. Možno ti bude vedieť poradiť. Zatiaľ sa maj pekne! Ja sa idem hrať! Hav!

Prasiatko: Ahoj, psíček! (*smutne*)

Mačka: Mňáááu. Kde si, prasiatko? Zahrajko mi odkázal, že potrebuješ moju pomoc.

Prasiatko: Ahoj, mačička! Áno, potLebujem. (*zahanbene*)

Mačka: Povedz mi, čo sa stalo?

Prasiatko: Ach, mačička... som veľmi smutné, pLetože som sa nenaučilo povedať L.

Mačka: Povedať „L“?

Prasiatko: Áno, L.

Mačka: Jaj tak, ty myslíš R. Prasiatko, ktoré sa volá Rypáčik nevie povedať R? Skúsím ťa to teda naučiť. Mám na to špeciálnu báseň, vďaka ktorej som sa to kedysi dávno naučila ja sama. Pozorne počúvaj: Mačička biela na slnku leží, odrazu vstane, za myškou beží, mňau. Páči sa ti?

Prasiatko: (*nesmelo*) áno, je veľmi pekná, ale tLošku sa bojím, že to nezvládnem. (*smutne*)

Mačka: Neboj sa, Rypáčik, budem ti pomáhať. (**pomaly**) Mačička biela na slnku leží, odrazu vstane, za myškou beží.

Prasiatko: (*opakuje pomaly*) Mačička biela.... (*pozrie na mačku, či hovorí správne*)

Mačka: Mňaaau, výborne, pokračuj.

Prasiatko: (*pomaly*) na slnku leží... (*znova na ňu pozrie*)

Mačka: ánooo

Prasiatko: (*rýchlo*) odLazu vstane, za myškou beží.

Mačka: (*nahnevane*) Ale, Prasiatko! Ved' ty sa vôbec nesnažíš!

Prasiatko: Snažím! (*bráni sa*)len mi to nejako nejde...(*smutne*)

Mačka: (*útoštivo*) Úbohé prasiatko. Skúsme to teda ešte raz spolu s deťmi. Súhlasíš?

Prasiatko: Ja súhlasím, ale neviem, či mi deti ešte chcú pomáhať... Deti, poviete spolu so mnou básničku o mačičke? (*áno*) No do**Le**, skúsme to: Mačička biela na slnku leží, od**Lazu** vstane, za myškou beží.

Mačka: Rypáčik Rypáčik... (dostane nápad) Mám ešte jednu kamarátku, ktorá má veľa detí a svoju vlastnú žabiu školu! Tá ti určite pomôže. Je to žabka Skákajlabka. Zájdi za ňou. Ja sa idem ďalej vyhrievať, mňááu. (*odchod*)

Prasiatko: Dobre, mačička, idem pohľadať tetku žabu! (*prejde po scéne*) Teta žabkaaaa! teta žabkaaa, si domaaa? K**L**och k**L**och. teta žabka!

Žabka: (*má veľmi výrazné R*) Kváák, kto ma to vyrušuje? Žabiak, dávaj pozor na deti! Prasiatko, to si ty, ahoj. Čo potrebuješ?

Prasiatko: Teta žabka, poslala ma za tebou mačka Líza. Ty máš veľa detí a učíš ich všetko však?

Žabka: Kváák, tak ako hovoríš.

Prasiatko: A učíš ich aj Lo**zpL**ávať?

Žabka: Kváák, tááák. Teraz už presne viem, čo ťa trápi. Pod' sem, ukáž sa. Otvor ústa.

Prasiatko: Á

Žabka: Skús Kvá

Prasiatko: Kvá

Žabka: (*súhlasne prikyvuje*) Teraz skús Kví

Prasiatko: Kví

Žabka: (*súhlasí*) Teraz skús krík.

Prasiatko: k**L**ík.

Žabka: (*zarazí sa*) Opakuj po mne: Keď pršalo, mrholilo

Prasiatko: Keď p**L**šalo m**L**holilo

Žabka: (*vzdychne*) žabiatko sa narodilo.

Prasiatko: žabiatko sa na**L**odilo.

Žabka: žabiatko ver' silné ani buk. Otvorilo sivé očká, skríklo, mama, křřřk!

Prasiatko: (*hundre*) ale teta žabka.....

Žabka: Skúsime to teda inak: (*spieva*) Prší prší, len sa leje, nezatváraj, milá dvere, milá má, duša má, nezatváraj pred nama. Milá má, duša má, nezatváraj pred nama.

Prasiatko: Ale teta žabka, veď vonku nepLší! PozLi, aké kLásne slniečko svieti.

Myška: (pribehne) Chichichii. Prasiatko, tu si! Všade ťa hľadám! Tak čo, naučil si sa pekne rozprávať?

Prasiatko: Nie, myška. Asi som nešikovné.

Kravička: Múúú, prasiatko, kdeže si?

Kozička: Méé, kravička Anička, čo tu robíš? A ty, myška? Aha, teta žabka, dobrý deň!

Psík: Hav hav, počkajte mááá!!!

Mačka: Mňáúu, zišli sa tu všetky zvieratká z gazdovského dvora. Vy všetci ste sa snažili Prasiatku pomôcť?

Všetci: hav, mňau, mé, mú atď.. (*naraz, jeden cez druhého*)

Žabka: A aj tak mu nič nepomohlo. Dokonca aj deti mu pomáhali! Kváá

Kravička: Aj deti? A stále nič.

Prasiatko: (*smutne*) nie...

Kozička: Méé... Ako to, že si sa nenaučil pekne rozprávať? Veď sme ti všetci pomáhali.

Prasiatko: Neviem, kozička. Asi som veľmi nešikovné.

Všetci: nie, nie si... nehovor tak... (*cez seba*)

Psík: Počkajte! Spýtajme sa Slniečka! Ono predsa všetko vidí. Slniečko! Slniečko! Vieš nám povedať, prečo sa prasiatko od nás nič nenaučilo?

Slniečko: Ahojte, zvieratká! Nuž, prasiatko spravilo zakaždým jednu veľkú chybu. Viete, akú?

Všetci: Nie, nevieme, povedz nám, nevšímli sme si... (*cez seba*)

Slniečko: A vy, deti, viete, čo prasiatko zabudlo povedať zakaždým, keď mu zvieratká pomáhali? (*uvidíme či áno alebo nie ☺*) Predsa slovko ĎA KU JEM.

Všetci: *šum*

Prasiatko: Ach, ja hlúpe pLasiatko! Ako som mohlo zabudnúť na takú dôležitú vec! Ďakujem vám, zvieLatká! Ďakujem d'akujem d'akujem!!! Ďakujem vám za pomoc! I keď som sa asi málo snažilo.

Slniečko: (*smiech*) Rypáčik, Rypáčik, ako rýchlo si si spomenul. Už ti môžem pomôcť iba ja, ale musíš mi sľúbiť, že sa odteraz zakaždým pekne poďakuješ za akúkoľvek pomoc.

Prasiatko: Sľubujem, Slniečko!

Slniečko: Deti, poznáte moju pesničku? (*spieva*) Slniečko sa zobudilo, popret'ahovalo kosti, cez mrak hlávku vystrčilo, zasmialo sa od radosti. Poď, prasiatko, spievaj so mnou:

Prasiatko+Slniečko: Slniečko sa zobudilo, popret'ahovalo kosti, cez mrak hlávku vystrčilo, zasmialo sa od radosti.

Prasiatko: Od radosti! Od radosti!!!! Jupííííí! Konečne viem pekne rozprávať. Rozpráááávať! Poďme si na záver všetci spolu zaspievať!